

[Boligministeren.]

Politikeren skrev, i et mere beskedent udstyr: „Nu kan der bygges på Slotsholmen“ og i en anden overskrift: „Ministerial-Karré i fire, seks og otte etager“, mens man som indledning skrev følgende: „Politikeren kunne allerede for to år siden meddele“ — og så kom en beskrivelse af projektet.

Da det undrede mig, at Politikeren ikke havde bragt de udleverede tegninger ved denne lejlighed, spurgte jeg arkitekterne, om de havde glemte Politikeren, men fik det overraskende svar, at man havde returneret det hele med tak for lån. Hvorfor ved jeg ikke, men jeg har den opfattelse, at årsagen var den, at Berlingske Aftenavis var kommet først.

At Politikeren ikke desto mindre nu fører an — ja, det kan ikke undre mig, men derimod kan det nok undre, at man i en resolution til mig kan få sig selv til at beklage, at manglende offentliggørelse af projektet har hindret en offentlig debat, ikke mindst på baggrund af, at Politikeren den 25. februar 1958 skrev, at nu var bolden givet op.

Om det ærede medlem hr. Ib Thyregod konkrete spørgsmål kan jeg sige følgende: på boligministeriets foranledning blev der den 14. september 1960, d. v. s. før kampagnen blev startet, afholdt et møde hos borgmester Estrup, hvor man på byggeudvalgets og arkitekternes foranledning drøftede etagehøjden. Det var en forudsætning, at man ikke begrænsede kontoretagearealet, der jo var et vilkår for den givne bevilling. Efter denne forhandling har sagen været drøftet på mit kontor, og allerede i efteråret gik man i gang med at ændre projektet under hensyntagen til de synspunkter, der var fremkommet fra borgmester Estrup; det har medført, at man kan nedsætte etagehøjden på østfløjen med 2,2 m, samtidig med at man ændrer facadens overbygning, så man opnår et ændret synsindtryk af facadehøjden.

Man kan spørge, hvorfor dette ikke er meddelt offentligheden. Hertil vil jeg gerne svare, at vi har afventet borgerrepræsentationens forhandlinger i torsdags, og i øvrigt har ingen spurgt. Den første henvendelse, jeg i det hele taget har haft i denne sag, kom fra Politikeren for 5 dage siden, d. v. s. efter at det ærede medlem havde anmeldt sit spørgsmål.

Ib Thyregod: Jeg takker den højtærede boligminister for den givne besvarelse af mit spørgsmål. En del af besvarelsen var henvendt til pressen, og om pressens stilling kan jeg ikke oplyse noget nærmere. Om magistratens stilling kan jeg oplyse, at man er gået så vidt, som man mente at kunne gå, og at man også har tilsluttet sig akademirådets skrivelse. Jeg forstår imidlertid, at man er gået med til en reduktion af byggehøjden, hvad der for mig er et afgørende punkt, og jeg håber jo så, det vil medføre en bedre æstetisk virkning end tidligere. Jeg håber endvidere, at der ikke fremtidig vil opstå lignende misforståelser, og at akademirådet vil blive taget med på råd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gottschalck-Hansen* til statsministeren:

„Hvilket initiativ vil statsministeren tage for at begrænse de stadigt stigende udgifter til atomforskning?“

Gottschalck-Hansen: Den 10. november 1955 fremsatte den daværende finansminister, den nuværende højtærede statsminister, i tinget et forslag til lov om en atomenergikommission, der — som det hed i formålsparagraffen — skulle fremme atomenergiens fredelige udnyttelse til samfundets tarv. I henhold til § 4, stk. 1, i dette forslag — der stort set uændret blev ophøjet til lov den 21. december samme år — skulle de til atomenergikommissionen nødvendige midler bevilges på de årlige finanslove. Der var således ikke fastsat nogen bestemt grænse for, hvilken størrelsesorden bevilingerne måtte antage; men det har utvivlsomt været en forudsætning for den almene tilslutning til lovforslaget, at disse beløb blev holdt inden for visse rammer, da man vel i modsat fald måtte forvente, at der i bemærkningerne til lovforslaget havde været angivet, hvor store udgifter der ville knytte sig til denne lov; det er dog den almindelige fremgangsmåde. Den omstændighed, at der blev nedsat et folketingsudvalg, som skulle følge de betydelige økonomiske og samfundsmæssige interesser, der knytter sig til denne lov, har åbenbart ikke virket hæmmende på det tempo eller den størrelsesorden, hvori udgifterne er steget.